

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10C/356/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514209525
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7514209525.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa CP Inkaso s.r.o. so sídlom Hvězdova 1716/2, 140 78 Praha 4, IČO 290 27 241, Česká republika, zastúpeného Mgr. Petrom Starinským, advokátom Advokátskej kancelárie Panenská 13, 811 03 Bratislava proti odporcovi C. Y., T. XX.X.XXXX, H. Y. Č.. XX, XXX XX Y., zastúpenému opatrovníčkou N.. C. D., F. Okresného G. Y. V. v konaní o zaplatenie 94.677,95 Kč s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 94.677,55 Kč spolu so 7,55% úrokom z omeškania z istiny 94,677,95 Kč od 1.6.2012 až do zaplatenia, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 204,- eur na účet navrhovateľa a na účet právneho zástupcu v sume 935,23 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 94.677,95 Kč spolu s 9,6% úrokom z úveru zo sumy 94.677,95 Kč od 1.6.2012 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 7,75% z istiny 94.677,95 Kč od 1.6.2012 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa Česká spořitelna a.s. so sídlom Olbrachtova 1929/62, Praha, IČO 45 244 782 zatvorila s odporcom zmluvu o úvere dňa 13.2.2007 č. XXXXXXXXXXXX a na základe tejto zmluvy bol pre odporcu zriadený úverový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý mu bol poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk pri dohodnutej úrokovej sadzbe 9,6% ročne. Odporca sa tento úver zaviazal splácať v mesačných splátkach 3.357,- Kč, počnúc dňom 20.3.2007 vždy k 20. dňu toho - ktorého mesiaca až do 20.12.2013. Odporca však podmienky zmluvy nedodrжал, keďže úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku čoho bol vyzvaný výzvou s výstrahou dňa 21.1.2012 a celá pohľadávka sa stala splatnou dňom 20.2.2012. K tomuto dňu bol odporca povinný zaplatiť nesplatenú časť v sume 94.993,26 eur a od tohto obdobia odporca uhradil 31.5.2012 časť istiny, ktorá bola započítaná najprv na príslušenstvo istiny, t.j. na poplatky v sume 98,- Kč, na úroky z úveru v sume 2.523,44 Kč a úroky z omeškania 2.039,25 Kč. Celková výška nesplateného dlhu tak činila 94.677,95 Kč.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil. Jeho pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, súd mu preto ustanovil opatrovníka. Opatrovník sa pojednávania nezúčastnil, súd preto podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

V danom prípade súd skúmal, či je daná právomoc vo veci rozhodovať podľa nariadenia Rady ES č. 44/2001 zo dňa 22.12.2000 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkom v občianskych a obchodných veciach (ďalej ako Brusel I.), pričom skonštatoval, že toto nariadenie možno použiť aj vzhľadom na to, že spor vznikol po 1.5.2004, teda po dni, kedy Česká a slovenská republika sa stali členmi Európskej únie. Ďalej že je tu daná podmienka vecnej príslušnosti, nakoľko ide o spotrebiteľský spor a po ďalšie, podmienka teritoriálnej pôsobnosti vyššie zmieneného nariadenia Brusel I. sa aplikuje na členské štáty Európskej únie s výnimkou Dánskeho kráľovstva.

Podľa čl. 15 ods. 1 Nariadenia Brusel I vo veciach, týkajúcich sa zmluvy, uzavretej spotrebiteľom, na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku IV. a článku V. bod 5, ak ide

- a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo
- b) o zmluvu o úvere, splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo
- c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu, uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte v mieste bydliska spotrebiteľa, alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu, alebo do viacerých štátov, vrátane toho členského štátu a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. XVI. ods. 2 Brusel I. druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

V zmysle kapitoly 1 čl. 1 bod 1 prvá veta nariadenia Brusel I. sa toto nariadenie uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

V zmysle kapitoly 2 odd. 1 čl. 2 ods. 1 nariadenia Brusel I. ak to nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

V otázke použitia hmotného práva je potrebné prihladiť na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady ES č. 53/2008 zo dňa 17.6.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné strany (ďalej ako Rím I.).

Podľa kapitoly 2 čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I. bez toho, aby boli dotknuté článok 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len spotrebiteľ) s inou osobou, ktorá koná v rámci predmetu svojej činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len podnikateľ) sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ

- a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa,
- b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd teda skonštatoval, že je daná právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Na základe žiadosti odporcu Česká spořitelna a.s. so sídlom Olbrachtova 1929/62, Praha, IČO 45 244 762 a odporca uzavreli zmluvu o úvere č. 3213491863, na základe ktorej bol pre odporcu zriadený úverový účet č. 3213491863/0800, na ktorý bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk pri dohodnutej úrokovej sadzbe 9,6% a RPMN 10,47%. Odporca sa zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach po 3.357,- Kč vždy k 20. toho - ktorého mesiaca počnúc dňom 20.3.2007 do 20.12.2013. Zároveň sa odporca zaviazal uhrádzať 49,- Kč za každý mesiac za správu a vedenie úverového účtu a za posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver čiastku 1.600,- Kč.

Odporca nedodrжал podmienky zmluvy, keďže úver riadne a včas nesplácal a bol v omeškaní s jednou splátkou po čas dlhší ako tri mesiace, ako aj so splatením dvoch splátok v dohodnutej lehote. V dôsledku toho Česká spořitelna výzvou s výstrahou zo dňa 20.1.2012 ukončila úverovú zmluvu s tým, že celá pohľadávka sa stala splatnou dňa 20.2.2012 a zároveň vyzvala odporcu na zaplatenie žalovanej istiny. Po započítaní splátok odporcu čiastočne uhradených aj 31.12.2012 dlh činil 94.675,95 Kč.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ust. § 2 písm. a) Zákona 258/2011 o spotrebiteľských úveroch v znení Zákona 568/2007 pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) Zákona 258/2011 pre účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Odporca svoj záväzok, vyplývajúci zo zmluvy o úvere riadne a včas nesplatil. Súd ho preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny v celkovej výške 94.677,95 Kč, keďže táto čiastka nebola uhradená na celkové splatenie úveru.

Pokiaľ sa týka návrhu na zaplatenie úrokov z úveru o výške 5,6% z istiny 94.677,95 Kč od 1.6.2012 až do zaplatenia,, v tejto časti súd návrh zamietol.

V tomto prípade súd skonštatoval, že navrhovateľ dňa 20.2.2012 zosplatnil tento úver, nakoľko odporca riadne a včas úver nesplácal, pričom sa dostal so splácaním do omeškania a navrhovateľ aj po tomto dátume žiada úroky z úveru, pričom už sú súčasťou navrhovateľom požadovanej istiny ako tzv. celkové náklady úveru (také, aké by odporca splatil, keby úver splácal poctivo tzn. riadne a včas), a teda navrhovateľ ich nemá právo ďalej úročiť, v tomto prípade by išlo o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov čo je zakázané. V tomto prípade by bol odporca viacnásobne potrestaný za to, že je v omeškaní. Niet pochybností o tom, že by navrhovateľ nemohol svoje poskytované úvery úročiť, pretože úrokom sa jednoducho rozumie odplata za to, že veriteľ svoje peniaze obetuje v prospech dlžníka a očakáva, že ten mu ich vráti aj s odplatom riadne a včas, nakoľko veriteľ v čase, keď tieto peniaze poskytol dlžníkovi, nemohol s nimi disponovať a brať z nich želané úžitky.

Tento názor bol potvrdený aj uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, v ktorom uviedol, že Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné

prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradi k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie 87/1995 Z.z.

Podľa § 3 Vládneho nariadenia 87/1995 Z.z. výška úroku z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca je s úhradou úveru v omeškani, súd ho preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 7,75% ročne z istiny 94.677,95 Kč od 1.6.2012 až do zaplatenia.

Podľa ust. 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty do 165,97 eura je 16,60 eura.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) a b) Vyhlášky 653/2004 o odmenách a náhradách advokátov odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

Podľa § 15 citovanej vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

Navrhovateľ žiadal v podanom vyúčtovaní trov konania, priznať trovy konania vo výške 206,50 eur titulom uhradeného súdneho poplatku, a trovy právneho zastúpenia v sume 935,23 eur, ktoré pozostávajú z trov úkonov právnej pomoci celkovo v sume 393,39 eur, náhrady cestovného z miesta sídla právneho zástupcu do miesta výkonu právnych služieb z Bratislavy do Košíc a naspäť v sume 30,98 eur, a náhradu za stratu času za 34 polhodín, celkovo v sume 486,20 eur.

Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, súd preto zaviazal odporcu aj na náhradu trov konania. Súd preskúmal podané vyúčtovanie trov právneho zastúpenia a zistil, že tak ako bolo podané je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, a nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z trov úkonov právnej pomoci: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. Návrh podaný na súd, 3. účasť na pojednávaní dňa 11.2.2016, pričom hodnota jedného právneho úkonu z hodnoty 3456,03 eur činí 131,13 eur, celkovo tak sumu 393,39 eur, ďalej z náhrady cestovného z Bratislavy do Košíc a naspäť v sume 30,98 eur a z náhrady za stratu času za 34 polhodín, každá v sume 14,30 eur, celkovo tak v sume 486,20 eur. Súd tak na základe uvedeného zaviazal odporcu na úhradu sumy 935,23 eur titulom úhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľa.

Túto čiastku súd zaviazal zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.